
VIRTUÓZOK

Három különböző borító, azonos tartalom
Exkluzív interjúk és a műsor emlékezetes pillanatai

[Virtuózok - CD melléklettel \(Lugosi Dániel Ali\)](#)

[Virtuózok - CD melléklettel \(Gyöngyösi Ivett\)](#)

Valljuk be, régóta ki voltunk éhezve egy igazán jó televízióműsorra. Hiányzott az elegancia, a melegség, az őszinteség a képernyőről. Amikor elindult a *Virtuózok*, a lelkesedés mindannyiunkat magával ragadott. Vártuk a péntek estéket, végre volt miért bekapcsolni a tévét, mert a *Virtuózok* inspirált, felemelt, meghatott, hitet adott és példaképeket. Nekünk, műsorkészítőknek küldetéssé vált, hogy a televízió által sokakkal szeretessük meg az addig csak kevesek által hallgatott klasszikus zenét.

A műsorban szereplő tehetséges fiatal zenészek most interjúban mesélnek arról, hogyan vált életük részévé a zene, amely számukra sikerélményt és önbizalmat ad. Beavatnak mindennapjaikba: kiderül, egyikük sem csodabogár, terveik, álmaik aligha különböznek más gyerekek vágyaitól. Megszólalnak a szülők és a tanárok is, akik nem hallgatják el a zenetanulással járó nehézségeket, kétségeiket sem. A zsűritagok és a televíziósok pedig a beszélgetésekben is a komolyzenét körbevevő falakat lebontva teszik mindenki számára közérthetővé, szerethetővé a klasszikus muzsikát.

A műsor emlékezetes pillanatait csodálatos fotókkal és zenei válogatással idézzük föl, ily módon is feledhetetlenné téve a *Virtuózok*ban átélt élményt.

Az interjút olvasva, remélem, hogy az olvasók is úgy vélik majd, a zenetanulás, a gyakorlás komoly munkája ellenére, lélekemelő elfoglaltság, s hogy a klasszikus zene nem a kiváltságosak jutalma, nem csak a vájtfülűeké, hallgatásához különleges zenei műveltségre sincs szükség, csupán nyitott fülre és szívre.

Varga Edit

VIRTUÓZOK

HOLNAP KIADÓ

classic talents

VIRTUÓZOK

HOLNAP KIADÓ

classic talents

VIRTUÓZOK

HOLNAP KIADÓ

classic talents

VIRTUÓZOK

*A kötetben szereplő fényképeket
– melyek a Classic Talents Hungary Kft. tulajdonát képezik –
készítették*

*Bíró András
Kaiser Ottó
Sárközy Marianna
Snóbli Iván*

© Varga Edit, 2015
© Classic Talents Hungary Kft., 2015
© Holnap Kiadó, 2015

*A kötetet tervezte
Horváth Andrea*

VIRTUÓZOK

*A Virtuózok komolyzenei tehetségkutató műsor
résztevőivel az interjúkat szerkesztette*

VARGA EDIT

A szerkesztő munkatársai

Vigh-Fekete Zsuzsa

Száraz Eszter

HOLNAP KIADÓ

Kicsik korcsoportja

BOROS MISI ÉS SZÜLEI, BOROS JÁNOS ÉS ORBÁN JOLÁN

Milyen érzés volt megélni, hogy a Virtuózok műsor alatt a fél ország Boros Misi anyukája, apukája szeretett volna lenni?

JOLÁN: Örömteli! Szerencsés szülők vagyunk! Ugyanakkor tisztában vagyunk azzal is, hogy most olyan időszak kezdődik, amikor egyre több nehéz döntést kell meghoznunk. Merre tereljük tovább, hogyan támogassuk a gyerekünket? Mire mondjunk igent, mire nemet? De hálásak vagyunk a sorsnak, hogy szülőként ilyen kérdésekről kell döntenünk.

Misi, te fel voltál arra készülve, hogy fenekestül felforgatja az életed ez a műsor? Erre számítottál?

MISI: Tudtam, hogy a Virtuózok műsora nagyon szép műsor lesz, ezért a maximumot kell nyújtanom. Az embereknek a zene szeretetét kellett megmutatni. Ezekre fel voltam készülve. Nagyon profi volt a zsűri, öröm volt nekik és a közönségnek játszani.

A Kicsik korcsoportjának győztese lettél a tehetségkutató versenyen. A szakmai zsűri mindvégig superlatívuszokban beszélt rólad, a közönséget elbűvölted. Te mit gondolsz a teljesítményedről? Elégedett vagy?

MISI: Büszke vagyok. A Virtuózokban nagyon magas volt a színvonal, ezért különösen nagy öröm az első hely. Az életemnek vannak belső és külső történései. A műsor után a belső történések ugyanazok maradtak, én lélekben ugyanaz maradtam, aki voltam. Az iskolában korábban is nagyon szerettek, én is nagyon szeretem az osztálytársaimat és a tanáraimat. A külső történéseknek pedig van jó oldaluk, mert bár több a fellépés, többet kell utaznom, de több új emberrel is találkozom. Sokan kifejezik a szeretetüket, ami nagyon jólesik.

Visszatérve a szerencsés szülőkhöz, az életben mindig jól jön a szerencse, de ennél egy kicsit több is kell, hogy ilyen nagyszerű gyereke legyen az embernek. Ez sok törődést, odafigyelést feltételez, valamit nagyon jól csinálnak. Mi a titkuk?

JOLÁN: Azt gondolom, azért alakult az életünk a gyerekeinkkel ilyen szerencsésen, mert mindig figyeltünk arra, hogy abban támogassuk őket, amiben jók. Azt segítük, amit ők maguk is szeretnének. Bármilyen erős

elképzelései vannak egy szülőnek, ha a saját vágyait próbálja megvalósítani a gyerekén keresztül, akkor valószínűleg kudarcot vall. Hagyni kell, hogy a gyerek azzal foglalkozzon, amiben tehetséges. Ez a titok. JÁNOS: A tehetség – benne van a szóban – azt jelenti, képes valamit megtenni. Szárnyal az ember, ha valamit jól csinál, és abban sikerei is vannak. A tehetségnél nagyobb öröm a világon nincsen. Annyi szorgalmas ember van a világon, aki próbálkozik, igyekszik, és mégsem klapolnak a dolgok. Bár a tehetségesnek is meg kell dolgoznia a sikerért, de mégis az az érzése, mintha magától menne az egész.

Nyilvánvalóan az sem mindegy, milyen környezet veszi körül. Ha nincs lehetősége kibontakozni, ha nem veszik észre, akkor a tehetség eltékozlódik. Misi rendkívüli képességű fiú, kikiáltották csodagyerekek is. Mögötte azonban ott vannak a szülei, okosan támogatva őt. Az az érzésem, hogy nem csak nekik van szerencsájuk Misivel, de neki is a szüleivel.

JOLÁN: A csodagyerek kategóriával azért óvatosan bánnék. Én inkább azt mondom, hogy Misi csodálatos kisgyerek. Életkora szempontjából nagyon jókor jött a *Virtuózok*, mert a gyermekkorát tudta megszálltatni a zenében is. A 11 éves kor még áldott kor, még nem áll szemben magával és a világgal. Jó, hogy most tudott megmutatkozni, ebben a gyermeki tisztaságban. A mi hozzáállásunkra visszatérve fontos „külső tényező” lehet az is, hogy mindkét gyerekünk „későn” érkezett. Akkor születtek, amikor mi már elértük azt a szakmában és az élet sok területén, amire vágytunk. Már nem koncentráltunk a saját karrierünkre, az anyagi biztonságot is megteremtettük addigra. Nem akartuk a gyerekeinkkel befejeztetni a terveinket, és ez megkönnyítette a dolgunkat, lehettünk nagyvonalúak, bölcsek.

JÁNOS: A csoda az maga a születésük volt. Hiszem, hogy minden gyerek csoda. A semmiből itt egy parányi létező. Szülőként azon kell dolgozni, hogy kihozzuk belőle azt, ami egyébként is benne van. Freud mondta, hogy mindenkinben egy zseni rejlik. Csak segíteni kell a kibontakozásban.

Meggyőződésük szerint pedig sokkal inkább ösztönösen, mint mondjuk gyereknevelési könyvek segítségével?

JÁNOS: Azért emlékszem, az elején még mi is bújtuk a szakkönyveket, aztán rájöttünk, hogy jobb, ha helyette is inkább a gyerekekkel foglalkozunk, aztán majd ráérezünk mindenre a gyakorlatban. A gyerekek

mire van szüksége? Semmi másra, mint a szülei idejére. Arra, hogy a szülő jelen legyen. No, persze túlszeretni sem szabad, mert az éppolyan negatív hatású lehet, mint a szeretethiány. Bébiszitterünk például sosem volt, de ehhez az is hozzátartozik, hogy egy házban lakunk a nagyszülőkkel, akik, ha mi már kidőltünk, sokat átvállaltak a feladatokból. Intelligens, okos nagyszülők, akik sok időt töltöttek a gyerekekkel. Nekik is köszönhető, hogy nem csak Misi tűnt ki viszonylag hamar az átlagból, hanem a másik fiunk, Dani is rövid időn belül kiváló eredményeket ért el a természettudományi versenyeken, de humán területen is nagyon jó.

Emlékeznek arra, mikor és hogyan tűnt fel, hogy Misinek a zenében kiemelkedő adottságai vannak?

JOLÁN: Misi négy és fél éves volt, amikor karácsonyi ajándékként egy pianínót kaptak! Elbűvölten nézte, majd elkezdte a billentyűket próbálgatni – ez volt az első találkozása a zongorával, és már akkor úgy éreztük, hogy ez egy életre szól. De ez nem úgy működik, hogy egy gyerek, legyen bármilyen tehetséges is, leül a zongorához és már játszik is. Hosszú volt még az út odáig.

JÁNOS: Érdekelte a zene, nyitott volt. Ötévesen zeneóvodába felvételizett, és emlékszem, hogy a ritmusérzékét nagyon dicsérték.

JOLÁN: Az első zongoraversenyét, a Bartók Béla Zongoraversenyt nyolcévesen nyerte meg. Ma is vissza tudom idézni, mennyire meglepett bennünket az eredmény; akkor éreztük meg, hogy itt nem csupán egy átlagos zeneszerető, jó ritmusérzékű gyerekről van szó.

JÁNOS: Ezen a versenyen ismertük meg Eckhardt Gábor tanár urat, az ő ajánlására hívta meg Lukácsházi Győző Misit a televízió *Bonbon Martiné* című műsorába. Az adás végén Lukácsházi azt mondta a nézőknek, jól jegyezzék meg ezt a nevet, mert még hallani fognak róla.

Akkor már Megyimóreczné Schmitt Ildikó volt a tanárod, Misi?

Misi: Igen, a kezdetektől ő tanít. Hatéves voltam, amikor beíratkhoz a szüleim. Az alázat és a szerénység mellett, ahhoz, hogy valakiből zenész, zongoraművész váljon, kell egy jó tanárnő is. Nekem megadatott.

JOLÁN: Misi valóban nagyon jó kezekben van. Mi nem vagyunk zenészek, ezért számunkra alapvetően fontos volt, hogy megtaláljuk a legjobb tanárt. A kisváros nagy előnye, hogy hamar híre megy annak, ha valaki kitűnő munkát végez. Elég volt a pécsi Liszt Ferenc Zeneiskola hirdetőtábláját megnézni, máris feltűnt, hogy Megyimóreczné Schmidt Ildikó tanítványai rendszeresen megnyerik az országos versenyeket. Az

is hamar kiderült, hogy nem csak eredményes tanár, hanem nagyszerű ember is. Öröm vele együtt dolgozni. Nagyon hálásak vagyunk neki.

A távolabbi rokonok között sem volt zenész? Egyáltalán hisznek abban, hogy a génekben hordozzuk például a zenei tehetséget?

JOLÁN: Hiszek abban, hogy mindenki benne rejlik a zene iránti érzékenysége, de tapasztalatból tudom, hogy a tehetség isteni ajándék. Édesapám nagyon szépen énekelt, én kiskorom óta hallgatom klasszikus zenét, de nem játszom semmilyen hangszeren. Kodály szavait viszont jól az emlékezetembe véstem; hiszek abban, hogy a zenei nevelést kilenc hónappal a születés előtt, sőt az anya születése előtt kell elkezdeni. Így, amikor kiderült, hogy gyermeket várunk, tudatosan hallgattunk klasszikus zenét: Bachot, Mozartot, Chopint. A gyerekeinket kiskoruk óta vittük koncertekre, jártunk a Pécsi Filharmonikusok által rendezett *Segítség komolyzene!* programokra. Mindkét gyermekünk zongorázik és hegedül, az unokatestvérek között is sokan tanulnak zenét, azt viszont nem tudhatjuk, hogy zenekedvelők lesznek-e vagy zenészek. Ez már az ő döntésük.

Misi mennyire „megszállott”? Kellette-e valaha győzködni, hogy gyakoroljon?

JOLÁN: Soha. Mindig örömmel gyakorol. A zongoratanárnője megtanította következetesen, pontosan, rendszeresen, önállóan dolgozni. Nagyon hamar rájött arra, hogy számára melyik napszak a legjobb a gyakorlásra, és hogy azt hogyan hozza összhangba a többi tevékenységével. Van egy szokásos munkaritmusa, amely egyénileg rá szabott és jól működik.

Misi: Átlagosan napi 2-3 órát gyakorolok, hétvégeken naponta 5-6 órát is.

Misi már többször nyilatkozta, milyen jól érezte magát a műsor felvételei során. Önök szerint mit jelentett a fiuknak a Virtuózok?

JOLÁN: A közösségi érzést és a nyilvános fellépés örömét. Nagyon jó volt látni, ahogy a kis és nagy virtuózok adásról adásra egyre közelebb kerültek egymáshoz, egyre inkább közösséggé váltak. Misi igazi csapatjátékos, így nagy öröm volt számára a többiekkel együtt lenni. Most is nagyon vár minden közös koncertet. Korábban is sok fellépése volt, sok országos és nemzetközi versenyen vett részt, egy évadot játszott gyerekfőszereplőként a Pécsi Nemzeti Színházban, fellépett a Pannon

Filharmonikusokkal a pécsi Kodály Központban, Lukácsházi Győző rendszeresen készített vele műsort a Bartók Rádióban, azaz volt színpadi- és médiatapasztalata, ennek ellenére nagyon sokat tanult a *Virtuózok* műsor alatt. Önállóbb és határozottabb lett, megtanulta kezelni a médiát, megtanult nyilatkozni, és azt is megtanulta, hogy minden helyzetben mindig önmagát adja! Külön öröm volt számára, hogy zenekarral játszhatott, hogy egyértelmű visszajelzést kaphatott egy komoly, szakmai zsűritől. Nagyon sokat jelentett neki is, nekünk is a közönség figyelme és szeretete.

JÁNOS: Emberileg és szakmailag is profitált a műsorból. Sok embert megismert, feldobták a versenytársai. A felvételek után a hazafelé úton lelkesen mesélt róluk. Mindenkit szeretett, mindenkiről volt egy-két jó szava. Igazi társaságot érzett maga körül, noha korábban is szeretett klubéletet élni.

A gondolataikat megismerve, nem meglepő, hogy Misinek nem szállt fejébe a dicsőség. Ugyanolyan szerény fiú most is, mint a műsor kezdetén, noha már a Virtuózok előtt is sok rangos versenyt megnyert, de szerénységgel és alázattal állt hozzá ehhez is.

JÁNOS: Érdekességként hadd meséljek el egy történetet. Az első forduló felvételről ment a tévében, tehát amikor adásba került, mi már tudtuk, hogy Misi továbbjutott. Péntek este nyolc óra után ledőlünk a nagy kanapéra otthon, és az egész család nézte a műsort. Amikor Misi meglátta magát, meglepődött, és látszott, hogy hirtelen nem tud mit kezdeni a helyzettel. Picit akkor segíteni kellett. Elmondtuk neki, hogy ha az embert szerepelni látják, akkor azt kétféleképpen ítélik/élhetik meg: belső és külső oldalról. A belső az, ami te igazából vagy, amit a családod is ismer. A külső, amikor ugyan látnak téged kívülről, látják és hallják, ahogyan zongorázol, felületesen megismernek, de ők akkor is csak kívülről fognak látni, hiszen pontosan nem tudják, ki vagy. A kettő egymással párhuzamosan létezik, de neked mindig a belső történet kell, hogy a lényeg legyen, mert az vagy te.

Misi: Megértettem, mi a különbség a két világ között. Az egyik az enyém, a másikat sok minden alakítja. Furcsa volt viszontlátni magamat a képernyőn, de már megtanultam kezelni ezt is.

Azt a helyzetet is kezelned kellett, amikor 2500 embernek adhattál koncertet 2015. január elején New Yorkban, az Avery Fisher Hallban.

A Virtuózokban ez volt az egyik nyereményed. Előtte, gondolom, rengeteget gyakoroltál, készültél a nagy napra. Felvillanyozott, vagy inkább nyomasztott a felelősség?

Misi: Egészen pontosan 2780 embernek. Nagyon felvillanyozott, hogy ott játszhattam. New York csodálatos város, a koncertterem pedig gyönyörű.

Játsszuk azt, hogy megint ott vagy New Yorkban, és a koncert végén látod, ahogy 2780 ember neked tapsol. Mi fut át az agyadon? Milyen érzések járnak át?

Misi: Fantasztikus érzés volt ennyi ember előtt játszani! Nagyon megérintett, hogy ilyen kedvesen fogadott a New York-i közönség. Boldog voltam, hogy telt ház volt, és hogy Deák András karmesterrel ennyire jól megértettük egymást. Élmény volt együtt fellépni a koncert többi résztvevőjével, a zenekarral, a táncosokkal, az énekesekkel. Nagyon örültem, hogy a koncert után hallottam pár magyar szót is. Csak köszönni tudok mindent. Óriási lehetőség volt ez számomra. De szeretnének kell maradni.

Az jut eszembe, hogy szülőként egy darabig különösen ügyelni kell arra, hogy mikor milyen fellépést vállal el Misi. Önöknek menedzseri szerepet is be kell tölteniük, úgy, hogy ebben a családban senki ne legyen a másíknak alárendelve; senki ne érezze úgy, hogy a másik miatt fel kell adnia valamit.

JOLÁN: Ez így van, de az a szerencsénk, hogy mindkét gyermekünk azt csinálhatja, amit szeret. Dani, a nagyobbik fiúnk, a budapesti Fazekas Mihály Gimnáziumba jár, neki a kémia a kedvence. Ha teheti, ő is jön velünk a koncertekre. A *Virtuózok* műsornak is köszönhetően, nagyon sok külföldi és belföldi felkérést kapunk. Januárban Amerikában lépett fel Misi, nemrég Brüsszelben egy jótékonysági koncerten játszott, februárban Komáromban volt a tanárnőjével, áprilisban Nagyváradon lesz koncertje, ősszel Milánóban, Brnóban. Ezek mind nagyszerű lehetőségek, amelyekkel igyekszünk jól élni.

Misi, képzelj el egy tökéletes pillanatot! Mi és/vagy ki kell hozzá neked?

Misi: Egy gyönyörű koncertterem, én a zongoránál, a közönségben pedig sok új és régi barát, a tanárnőm, a rokonaim, a testvérem és a szüleim.

